

kastet Behandling af et Udvalg, og at Betænkning blev afgiven af samme; men af Mangel paa Tid blev Sagen ikke ført til noget videre Resultat. Atter iaar er der indkommet et Forslag, tildeels modificeret efter den tidligere afgivne Betænkning, og Sagen er bleven behandlet af et Udvalg, er bleven tiltraadt af Regjeringen i alle Punkter, og er eenstemmigt vedtagen ved tredje Behandling. Da nu denne Lov, som forhaabentlig vil blive vedtagen, angaaer en Sag, som i høi Grad interesserer en stor Deel af Jylland, navnlig hele den vestlige Kyst, og vil bidrage til at regulere et Forhold, der i en lang Række af Aar har været meget prægraverende for flere af disse Amter, og Loven desuden med stor Længsel imødesees af Beboerne, vilde det være meget onfskelligt, at denne Sag kunde fremmes saavidt, at den allerede i denne Session kunde blive til Lov. Jeg vil derfor tillade mig at foreslaae det ærede Thing, at denne Sag overgaaer umiddelbart til første Behandling, uden at noget Udvalg bliver nedsat (Ja! Ja!).

Formanden: Dersom ikke noget afvigende Forslag gjøres, vil jeg antage, at det er Thingets Mening, at Sagen overgaaer umiddelbart til første Behandling (Ja!).

Den næste Sag paa Dagsordenen angaaer Udkast til Lov angaaende Fordeelingen af den Retsbetjentene for Ophevelsen af Dommer- og Strikverforn tilstaaede Erstatningssum. Det er til anden Behandling*), Sagen foretages. Fra Udvalgets Side er fremkommet et Ændringsforslag, der gaaer ud paa en anden Affattelse af den af Udvalget foreslaaede nye § 2. Foruden dette er der ingen andre Ændringsforslag fremkomne til denne Behandling, end de, der indeholdes i Udvalgets Betænkning. Jeg skal sætte under Forhandling Udkastets §§ 1 og 2, tilligemed de dertil af Udvalget stillede Ændringsforslag. De af Udvalget i dets Betænkning gjorde Indstillinger findes i Anhang B Sp. 640; det til denne Behandling af Udvalget stillede Ændringsforslag var saalydende:

At den af Udvalget foreslaaede § 2 bortfalder, og istedetfor optages som § 2:

„Der vil ved Lov blive bestemt en saadan Tillægsfum til det hidtil bevilgede Beløb, at alle vedkommende Embeder kunne erholde fuldt Bederlag for de ovenmeldte, ved Lov af 20de Juni 1850 § 1 Lit. h ophavede, Embedsindtægter.“

Ordføreren (Orsted): Ja, jeg har som Ordfører for Udvalget ikke Andet at erindre, end at man har omformet § 2 i Lovudkastet paa den Maade, som det syntes, at saavel den ærede Justitsminister som flere af Thingets Medlemmer fandt at være passende.

Formanden: Det er kun Udkastets §§ 1 og 2, der ere under Forhandling tilligemed det af Udvalget stillede Ændringsforslag. Den af Udvalget foreslaaede nye § 2 vil blive Gjenstand for en særegen Behandling.

Ordføreren: Ja, jeg kan altsaa for Tiden slet ikke have Noget at bemærke. Hvad den oprindelige § 1 angaaer, har Udvalget forenet sig om at give den en anden Form; det er aldeles ingen Forandring i selve Sagen, og jeg har altsaa ikke Noget at bemærke, uden netop angaaende den forandrede Form.

Formanden: Jeg tør dog gjøre opmærksom paa, at der dog er en Forandring i Realiteten i § 1 i Udvalgets Indstilling; men det beroer jo paa den høitærede Ordfører selv, om han derom vil bemærke Noget.

Ordføreren: Ja, det Fornødne derom er anført under den første Behandling.

Justitsministeren: Imod det Ændringsforslag, som er stillet af Udvalget til § 1, udtalte jeg mig under den første Behandling, og jeg maa henholde mig til, hvad jeg dengang fremsorte. Jeg maa fremdeles være af den Mening, at dette Ændringsforslag ikke bør antages. Mine Grunde skal jeg blot ganske kortelig gjentage. Det var deels for Principets Skyld og deels for at undgaae en Bidtøstighed. For Principets Skyld meente jeg nemlig, at de Dommere, som allerede tidligere havde en Pengeindtægt istedetfor Dommerkorn, burde deeltage i det Tab, som opstaaer deraf, at der ikke er tillagt en fuldstændig Erstatning

*) Første Behandling af denne Sag findes Sp. 2426—2445.